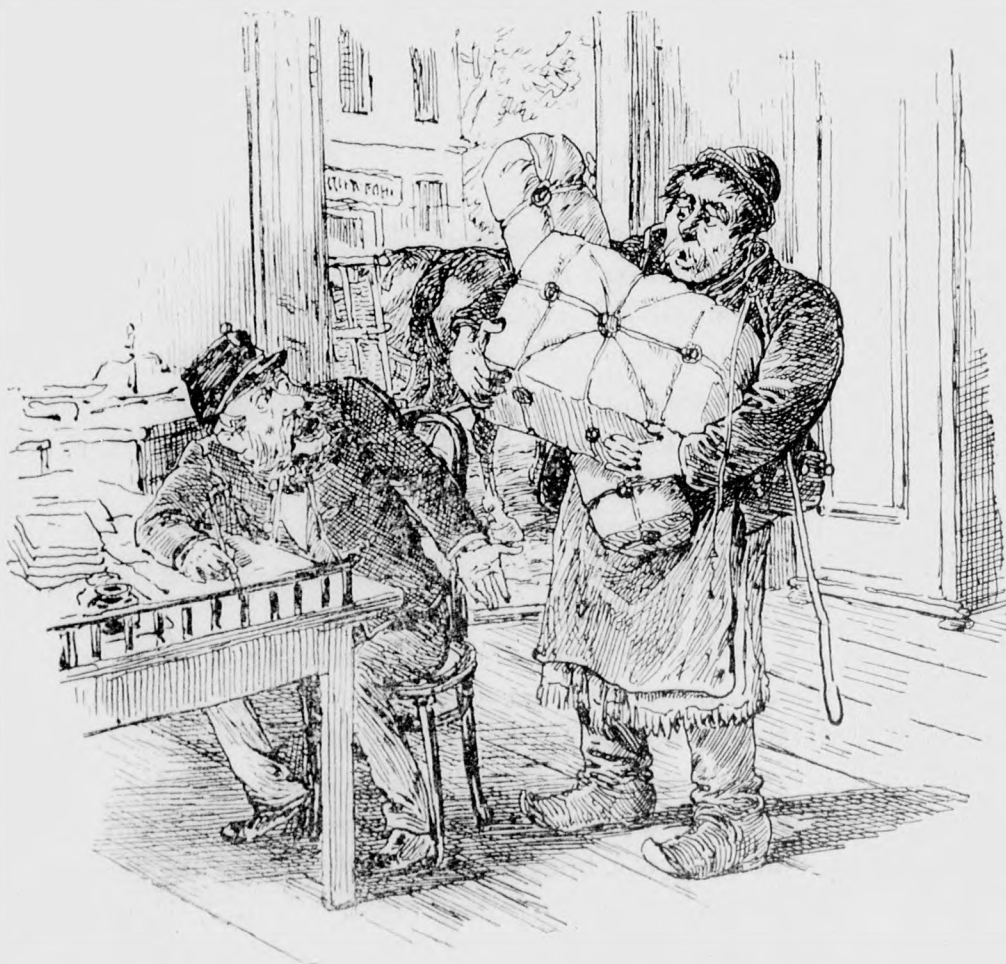


VI. kötet.

Budapest, 1891. június 28-án.

26. szám.

Szórakozottan.



Kocsis. Megkövetem 'ássan, vegye el tülem ezt a pakétot.
 Postatiszt. Hiszen látja, hogy el vagyok foglalva, várjon egy kicsit!
 Kocsis. De kérem a tekintetes urat, a lovaim kinn állanak, oszt' megunják az állást.
 Postatiszt. Hát vigyen ki nekik két széket.

A gubernátor itélete.

— Történeti rajz. —

Lebbentsük fel a multak fátyolát s tekintsünk vissza másfél századdal. Más idők, más emberek. Egyszerűség, mely olykor a komikumba csap át, jellemzi az egyeseket s olykor a társadalmat is. Istenben megboldogult III. Károly király uralkodott akkoriban kis és nagy Magyarország felett. A nép, mint mindig, úgy akkor is rajongott a multért s gyalázta a jelent. Azért mégis boldog idők voltak azok, mert annak az ördögös «ánglius»-nak a találmánya, mely ma prüsszögve vágat hegyek alatt s rónákon keresztül, nem vette még el a szegény ember keresetét. Így mondják ezt a mostani öregek.

Erdélyben minden rendű és rangu ügyeknek legfelsőbb elbirálására a gubernium volt felhatalmazva. Ezt a szép jogot a gubernátor gyakorolta, a ki ebből folyólag tisztességes mellékjövedelemmel gyarapította amúgy is elég zsíros fizetését. No, de azért áldás emlékére.

A Kisküküllő kedves partján feküdt akkor Szalagárd, most nem tudom, megvan-e még.

Itt éldegélt boldog meglegedésben Szittyó Ésaiás uram, a ki módfelett büszke volt arra, hogy a «lófő székelyek» közé számíthatta magát. Azonban egy kellemetlen eset megzavarta az ő csendes boldogságát s nagy fej-

törésekre adott neki okot és alkalmat. A mi egyébiránt nem volt kár, mert bizony nagyon töretlen volt az ő észbeli tehetsége. Ugyanis huszárok érkeztek a faluba, kik közül egyet az Éσαιás komé nyakára tukmáltak erőnek erejével. Váltig szabadkozott a jámbor góbé, mégis oda ment a nyalka vitéz lovastól együtt. Már most mit tegyen?

— Hallja kend, vitéz uram, má' magának csak adok szállást, ha csakugyan muszáj; de a lovának semmi módon nem jut hely az ólban, ha csak a színbe be nem köti.

Sok veszekedés után a nemes állat csakugyan a színbe került. A mint javában ropogtatja a zabot, a házi gazdának valamennyi disznaja mind oda esődült. És óh fátum! A legderekkabb ártány, a Rózi, áldozata lett egy jól irányzott rúgásnak. Még egy hörgés, egy fogvicsoritás, és a derék állatból kiszakadt a pára.

No bezzeg, lett erre olyan patália, hogy a félfalu összeesődült reá. Természetesen az atyafiak mind a Szittyó uram pártjára állottak.

— Azt mondom, vitéz úr, hogy most már fizessen a disznómért 60 forintokat, mert máskülönben baj lesz! Lánczos lobogós adtát! Érti?

— Én nem fizetek egy hunczut garast sem. Mért nem adott ólat a lovának? Menjen az Istenhez panaszra!

— Nem megyek én olyan messze, csak a gubernártonhoz Kolozsvárra; de tudom, megkeserüli kigyelmed!

Megindult tépelődve. Bosszútervet főzött agyában. Legelőbb is a «falu pennájá»-t kereste fel.

— Meginstálom alásan nótárius uramat, legyen szives egy instáncziát csinálni ebben az én disznó ügyemben a nagyságos gubernárton úrhoz. Mer' hát úgy vót a', hogy a huszárom lovának fűbe tetszett rúgni az én derék ártányomat, hogy a' bizon megtestált. Én már most 60 forintokat követelek érte, mer' roppant nagy állat vót, akár csak én magam.

— No jól van, hát megcsináljuk azt az írást.

Ezzel a jegyző meg is firkantotta hamarosan. El volt abban sorolva minden nemes tulajdonság, a mi csak egy disznóban feltalálható. Szittyó uram halotti prédikációjában sem kívánhatott különbet magának. Hanem azért az ő magas tetszését még sem nyerte meg, lévén ő kigyelme roppant nagy barátja az illusztrált históriáknak. A jegyző pedig cseppet sem értett az ecset forgatáshoz.

— Megeheti ezt a fránya, nótárius uram. Nem ad erre a gubernárton egy fél fityinget se. Megyek én a rektor komához, majd megcsinálja a' nekem.

Ezzel ügyet sem vetve a jegyző méltó indignációjára, ott helyben széttépte a nagybecsű instáncziát.

Alig egy félóra múlva már rekt'ramnak jutott a ritka szerencse, hogy tiszteletreméltó komája látogatásával kitüntette. Ismét elmondta a tragikus eseményt a maga bőbeszédűségével.

— No üljön le csak Szittyó komám, mindjárt rendbe hozzuk a dolgot. Emlékszik rá, mikor a megboldogult Szapora Rákhel kiköltözött ez árnyékvilágból, milyen egy

szomorú fűzfát pingáltam a fűtül való fájára? Ugy-e bizony, hogy még kigyelmed is bőgött, mikor meglátta. No hát csak bízza rám. Lefestem én úgy az egészet, hogy a ki ránéz, még a nyekkenését is meghallja annak a jószágnak. Tudom, hogy meglágyul rá még a gubernátor szíve is!

Meg is örökíté Rezes rektor uram olyan híven az egész jelenetet, hogy Szittyó uramból illetéknépen tört ki a lelkesedés:

— Komám, a ki áldója van! Erre már iszunk egy hétig, ha előkerülök. De most mennem kell, hogy amúgy melegében nyélbe legyen ütve a dolog.

Hazament. A jeles mázolványt körülkanyarítván vajjal, hájjal és más illatos zsiradékokkal bőven táplált kalapja mellé, befogta a legszebb négy ökrét. Hogy pedig maga gyalog ne menjen, a rúd végénél fogva kormányozta a lassu állatokat. Másnap reggelre be is ért szerencsésen Kolozsvárra.

Itt mindenekelőtt a gubernium palotáját kereste fel s megállván előtte, szent áhitattal szemlélte annak minden kívülről látható részecskéjét. A külső szemle után belépett a palotába, a hol szerencsére mindjárt a gubernátor elé vezették. Midőn a fényezett padlón, a drága bútorok között megállott, eleinte még lélegzetet se mert venni. Hanem, dicséretére legyen mondva, hamar bele találta magát helyzetébe.

— Mi jót hozott, földi? — kérdé a gubernátor.

— Megkövetem a nagyságos gubernárton urat, nem hoztam én semmit, hanem egy nagy panaszom vóna.

— Hadd halljam hát azt a panaszt!

— Ehen van az írás, a rektor komám festette, tessék kiokosodni belőle!

A jó öreg úr elmosolyodott a furesa mázolás láttára.

— Magyarazza meg hát, mi a panasz!

Erre a góbé előadta az ügyet.

A gubernátor mosolyogva visszaadta a festményt s intett az ajtónállónak, hogy vezesse az atyafit a kincstartói hivatalba. Ott aztán ki is fizették neki a 60 forintot csengő ezüstben.

Nagy örömmel ment haza Szittyó Éσαιás, s haza érkezve, ígéretéhez híven, meg is itták rektor komával az áldomást.

Igen ám, de mire való a lelkiismeret? A mint kijózanodott, mégis csak azt gondolta ő kelme, hogy sok egy ártányért 60 forint, ha még olyan derék állat is, mint szegény Rózi volt. Kapja tehát magát s ismét befogja a négy boczit a járomba, felhoz a pinczéből egy hordócska «gyűjtött tejet», hogy ő bizony csak elviszi azt prezentbe a gubernártonnak, a miért olyan jól ítelt. Úgy is lett. Ujra Kolozsvárott termett. Megáll a gubernátor kapuja előtt, ölébe kapja a hordó tejet s beállít vele egyenesen a gubernátor elé.

— No, hát megint itt van kend? Mit hozott?

— Egy kis jó «gyűjtött tejet». Olyan ez, kérem átos-ságval, épen mint a téjfel.

— No, ez derék! Hát aztán mennyit ér?

A jámbor «lófő» úgy értette, hogy: meddig ér? Hamarosan lekólintotta a hordó fenekét s agyagos sáros csizmájával bele ugrott.



— Eddig la! — kiáltja büszkén.

Hogy a jóféle «gyűjtött tej»-ből mi lett, azt meg pláne csak a gubernátor disznai tudnák megmondani, ha beszélni tudnának, mert nekik azelőtt se, de azután se volt több olyan jó napjuk.

Imre Károly.

Bók-e vagy sértés?

Cs. úr hosszabb ideig tartott bajából kigyógyulván, orvos barátjának a következő levél kíséretében küldte meg honoráriumát:

«Kedves barátom! Itt küldöm elismerésemnek értékesíthető jelét. Mivel bajom a te ellenőrzésed mellett gyógyult meg, habár az általad rendelt gyógyszerek, mint magad is beismerted, teljesen hatástalanok voltak, nem azért érdemelted ki tőlem ezt a díjat, hogy meggyógyítottál, hanem mert meg nem öltél, holott erre sok alkalommal lett volna.»

A megfogadott tanács.

Nagy János tanuskodásra volt megidézve a járásbíró-sághoz, s mint ilyen ügyes-bajos dolgokban járatlan ember előbb tanácsot kért ügyvédjétől, hogy mit beszéljen a bíró előtt, mert ő már maga sem tudja, miről is kell neki tanuskodnia.

— Hát tudja mit? — tanácsolja neki az ügyvéd, — tagadjon mindent!

Nagy János elmegy a tárgyalásra s meglegedett öntudattal várja, míg rá kerül a sor.

— Mi a neve? — volt az először hozzá intézett kérdés.

— Tagadom! — válaszolá Nagy János, a hallgatóság élénk derűtségére.

Könyvkereskedésben.

Valaki egy könyvkereskedésbelépett és Eötvös legujabb művét kérte.

— Melyiket parancsolja: «Gondolatait» vagy «Beszédeit»?

— Hát a kettő nem egy?

— Ments Isten!

— No, hát akkor egyik se kell!

Adorján.

Adorjánnak nincsen kedve,
Szelemnek lett betegje,
Itt is Rézi, ott is Rézi,
Mindenütt csak őtet nézi.

Adorján az utcán henyél,
Szelemben nagy a veszély,
Ott hagyta a hamis Rézi,
Most már csak a bűjät érzi.

Adorján a koresmába mén,
Elmereng a jeggyűrűjén,
Az a hűtlen küldte vissza,
S bánatában ő — eliszsza.

Haan Bela.

Az utcáról.

Egy suszterinas az utcán hajba-kapott egy zsidógyerekekkel, a kit jól helyben hagyott s azután füttyölve tovább ment. A zsidógyerek egy darabig szóltanul állt ott, s mikor az inas már jó távol volt, utána kiáltott:

— Fizesse vissza ezt neked az Isten százszor!

Eltalálta.

N.-nének sürgönyt hoznak.

— Vajjon kitől jöhet? — kérdi aggodalmas szemekkel tekintve a czimiratra.

— Kitől! Hát a férjedtől, hiszen csak ismered a férjed irását! — válaszolá naivul barátnője.



Az élet fekete kenyér, a szerelem a vaj rajta.

*

Sokkal könnyebben kaphatunk pénzért jó — gondolatokat, mint jó gondolatokért — pénzt.

*

A lelkiismeret a lélek — phonographja.

Világosság tengere.

Mahomednek, mogul sáhnak, Ám sehoh meg nem találja.
 Nagy gyémántja: Nem tud róla
 «Világosság tengere.» Az országban senki se.
 Becses, drága, Búsan mondja
 Csodájára csak úgy járnak, Maga is a kincs gazdája:
 Híre elhat messzire. Jutott rablók kezire!

Vad Nadir, a persák sáhja, De mire való az asszony?
 Reá ronta, Hite csalfa.
 Országát elfoglalá. Nadir hizelgésire
 De fő gondja Tudtul adja:
 Mahomed híres gyémántja, Hogy a nagy sáh hol kutasson,
 Epedve vágyik reá. Hogyan mehet végire?



Mahomed fehér turbánja,
 — Meg úgy fejtí, —
 Ránczai közt titkosan
 Hogy az rejti.
 Nem teszi le éjszakára,
 Reája nagy gondja van...

Nadir rendez ünnepséget
 Búcsúzóra.
 Meghijja Mahomedet
 S így szól:
 A trónt visszaadom néked,
 Erre kész a szeretet.

Ámul-bámul, fül és fázik.
 Mindhiába!
 A nagy sáh tovább megyen,
 Jól megrázva
 Kezét... Így históriázik
 Regék szája keleten.

Mahomed könnyezve hallja.
 Barátságot
 Kötnék, mely nem múlik el.
 S mint szokás ott,
 Zálogul (Nadir akarja!)
 Turbánjok cserélik el.

Nadir drágagyöngyös éke,
 Szép süvegje
 Mahomednek fejire
 Kerül s egybe'
 Amazé az ő fejére.
 Nincsen más mit tennie.

Versényi György.

Korai ismeretség.

Tanító. Pista, mondd csak, hányféle disznó van?

Pista. Négyféle, úgymint; vörös disznó, tők disznó, makk disznó és zöld disznó.

Uj találmány.

Mikor még minálunk nem minden háznál használták a lámpát, a kőolajat is inkább csak fotogénnek hívták, egy garbolezi ember találkozik az utcán az unokahugával.

— Hova mégy hűgom?

— Megyek Beregre kotyogén vizér'.

Merész hasonlat.

— Barátom, olyan hideg van, hogy ha tél volna, javában csikorogna.

Eltévesztett hatás.

Háztűznézőbe ment Nyelver úr leendő vejéhez. Ez sorba megmutatta mindenét, utoljára a könyvtárát is, mely példája volt a tisztaságnak.

— No mit szól ehhez? — kérdi a leendő vő.

— Igen szép, bár csak a telekkönyve volna ily tiszta! — véli a gondos apa.

Bakfischek közt.

— Nekem nem protekzió veled barátkozni, — mond az összeszólalkozott barátnők egyike, a ki magát magasabb rangunak tartja.

Megfelelt.

Egy cigány kontrás szóváltásba elegyedett egy Kohn nevű zsidóval, miközben őt erősen megrázta. Másnap bíró elé idézték a cigányt, a ki a bíró kérdésére:

— Mit csináltál tegnap Náczu?

— Kenyergem, csak a ketelességemet teljesíttem, — *Kohntrázstam!* — válaszolt a magát feltalált cigány.

Egy kalap alá.

— Biz' ngya! — mondja a kis Gyula. — Voltunk ám a múzeumban is. Megnéztük az állatokat, az igazgató is ott volt.

Hasznos tényező.

Tanár. Mondja csak, Kelemen úr, ki tanítja az embereket az összetartásra, s a mi a legfőbb, hogy egymásnak segedelmére legyenek?

Kelemen. A... a... (sugják neki, hogy: a Megváltó) a váltó.

A kierőszakolt dal.

Biróéknál gyűlt egybe a ny—ki intelligencia, hogy megünnepeljék a gazda nevenapját. Ott volt a vendégek közt a Mezey familia is, melynek hat éves Károly fia arról volt híres, hogy több nótát tudott tanító uramnál és szebben énekelt, mint maga a kánt'ram.

Természetesen el nem mulasztották a csodagyereket az asztalra állítani és aztán biztatták, hogy énekeljen.

Dalolt is Károlyka, s valahányszor vége volt az egyik nótának, oda kiáltotta az asztalvégiről biró uram, hogy:

— No, énekelj még egyet!

De végre csak kifogyott a fiu és elhallgatott.

— No, énekelj még egyet, fiam!

— Méd egyet tudok, térem, de azt nem szabad énetelni. Arra aztán még jobban biztatták, remélve, hogy valami különös szépen hangzik majd az a tiltott dal.

— No, énekelj még egyet, fiam, akkora czukrot kapsz, mint a fejed.

Károlyka Stellungba vágta magát és ráhuzta, hogy:

Megdöglött a biró lova,

Utána a biró maga...

Többé aztán nem erőltették, hogy daloljon.

Akaratlan önbecsmérlés.



Vevő. Kérek egy felöltőre való posztót; de jobb legyen ám, mint ez a mostani, mert nézze csak, egy év alatt hogy elfoszlott és színét hagyta!

Segéd. Meghiszem azt. Hogy is csalathatta meg magát ilyen posztóval? Lám, mi a boltunkban ilyen rongyot nem is tartunk. Bizonyosan a Kóbor boltjában akasztották a nyakába azt a czafatot, mert csak is egy csaló lehet az, a ki ilyen rossz portékát ad a vevőnek.

Vevő. No, hallja, ha én nem panaszkodom miatta, kár volt magának annyira legyaláznia a Kóbor boltját ezért a posztóért, melyet nem is Kóbortól vettem, hanem a maga gazdájától, ugyancsak ebben a boltban.

Hogyan lehet őzet löni?

Kapa Pál uram «árendás» volt, pedig nem volt zsidó; ellenkezőleg valóságos vastag nyaku kálvinista, és mégis a v.-i püspök görgetegi uradalmát bérelte ki. Természetes dolog, hogy a szomszéd falubeli papokkal — lettek legyen azok bármily felekezeten — a legjobb barátságban állott, együtt tarokkoztak, együtt vadásztak.

Nimród aligha a hátához nem verte volna Kapa uram-

nak a régi divatu vadász-szerszámokat, mert ő még a mostani öldöklő fegyverekkel sem tett kárt soha semmiféle vadban. A szomszéd falusi tiszteletes úr szenvedélyes vadász és kitűnő lövő volt, ha Kapa urnak vadra volt szüksége, rendesen őt hívatta el, a ki azután a Kapa kitűnő golyós «stutzával» úgy lőtte az őzet, hogy gyönyörűség volt nézni.

Egy alkalommal, midőn a tiszteletes úr két őzet lőtt két lövésre egymásután, azt mondja neki Kapa:

— Szent atyám, mondja meg nekem, hogyan lehet az őzet úgy eltalálni?

— Igen egyszerű az, kedves spectabilis; az ember egész nyugodt lelkiismerettel célba veszi és lelövi.

Kapa valamit dörögött, de nem szólt semmit. A következő héten hajtóvadászatot tartottak. Kapa a reggelinél mindjárt kikötötte, hogy ma őt a legjobb helyre állítsák, mert ma okvetlenül fog ő is őzet lőni.

Talán a tiszteletes úr mosolygott legjobban a Kapa mókáin; de végre is erdészei a tiszteletes úr mellé, az egyik legjobb «standra» állították.

S Kapa az nap délelőtt dicsőségesen elhibázott öt őzet.

Ebéd közben, mikor Kapát a legjobban élezelték volna, ily szavakra fakadt:

— Ez a pap volt az oka az egészségnek, miért teszi lóvá az embert.

A tiszteletes úr szabadkozott. Kapa a zsebébe nyúlt, elővette a szolgabíróság által láttamozott vagyon-erkölesi bizonyítványát, és így beszélt:

— Nézze meg, szent atyám, vagyonilag jól állok, nincs ellenem folyamatban még csak előnyomozás sem, a feleségem már három évvel ezelőtt meghalt, így hát csak nyugodt lehet a lelkiismeretem, még sem találtam el az őzet; most mondja meg, nem ön-e az oka?

Borzasztó fenyegetés.



Orvos. Hát ön min búsulta el magát annyira, Iszáky úr?

Iszáky. A felett gondolkodom, orvos úr, hogy milyen borzasztó bűnhődés fogja önt érni, ha nekem nem fog használni az a kegyetlen utasítása, hogy hagyjak fel végképen a borivással!

Megnyugtató.



— Mivel biztosíthat, hogy leányom boldog lesz az ön oldala mellett?

— Oh, kérem, mindig szerencsés voltam a — szerelemben.

Asszonyhűség.

Azt mondják, hogy hű soha se
Tud lenni az asszony, —
Rosz férfiak fogják rájuk,
Tehetnek ők arról?
Pedig míg a hűtlenségük'
Felrójjuk nagy bűnnek,
Szegények, ők ebben is csak
Önmagukhoz — hűek.

Haan Béla.

A gyermek első szava.

A k.-i tisztiiskola nem nagyon hazafias hirben állott. Egy ízben bemegy vizsgálatot tartani M. ezredes, a ki hazafisága miatt tisztelettárgya volt a magyar lakosságnak. A vizsgálatok végeztével lelkesítő beszédet tartott Mars fiaihoz, hogy ne csupán a hadi tudomány elsajátítására törekedjenek, hanem iparkodjanak a haza iránt való szeretetet is ápolni lelkökben, hogy az első szó, a mire gyermekét tanítja a magyar apa, a hazaszeretet legyen.

— Mi legyen az első szó, Stern, a mire a magyar apa gyermekét tanítsa?

Stern ijedten felrezenve vágja merev haptákba a fejét édes bólingatásaiból s a kérdést dadogva ismételteti.

— Az első szü ledjen neki... ledjen neki... hát... hát... táteleben!

A zongora.



Kisasszony. Ugyan mikor találhatták fel a zongorát?
 Úr. Bizonyára az -- *inquisitiók idejében.*

A forspont.

Gurkensaft és Blumenduft egy lókupez firma volt, mely az ország összes vásárjain szedte össze a jobb lovakat, hogy aztán busás haszonnal tovább adjon rajtuk.

Ily szándékkal Blumenduft egy szombati napon Munkácsra került s mint buzgó igazhívő, a zsinagógában részt vett az isteni tiszteleten, mikor az a dicséretes szokás van, hogy a thora kivételekor a vagyonosabbak megjelennek a pap előtt és különféle jótékony czélokra felajánlják adományait, melyeket aztán a pap harsány hangon tudtul ad a hiveknek, nagyobb biztosság okáért pedig a jegyző nyomban írásba foglalja azokat.

Blumenduft épen jó kedvében volt egy jól sikerült vásár után, ez alkalommal tehát száz forintot ajánlott fel az orthodox iskola javára.

Összeszámolás alkalmával azonban Blumenduft jónak látta ezt a jótékony adományt is a közös üzleti költségek közé felszámítani, a mi ellen Gurkensaft ezzel a kijelentéssel protestált teljes erejéből:

— Ozért, hojd te *forspontot* fagadtál mogodnok o menyországbo, sak nem kívánhatsz tülem, hojd én is jároljak o *forspont* kifuzetéséhez?

A kinek nem jutott becsület.

Az sz—i komlókertben vígan söröztek egyik nyári alkonyatkor a város polgárai. Az egyik kerek asztalnál derült kedvű magyar ficzkók ültek, a szomszéd asztalnál meg három zsidó. Az első asztalnál ülők hangosan csevegtek.

— A bajuszomat merem rátenni, barátim, ha száz zsidó között kettőnél több becsületes találkozik! — kiáltott fel a köztük levő mérnök.

A három új magyar polgártárs összenézett s gyilkos tekintetet vetett a mulató kompániára.

— Nem hiszitek? Adatokkal bizonyítom be, hogy száz jordán közül is alig találkozik valamire való két becsületes ember, — ismétlé nyomatékkal a mérnök.

— Oram, vonjo szovát vissza, mert én is vadjok edj sidó!

— Én is vadjok edj!

— Én is vadjok edj! — dörögték egymásután a szomszéd asztal vendégei.

— Nos, mit akarnak önök tőlem?

— Hát én, o becsületes Weitzenfeld, nem meg vadjok edj becsületes ember?

— Ön a száz közül lehet az egyik, — nyugtatja meg a mérnök.

— Hát én?

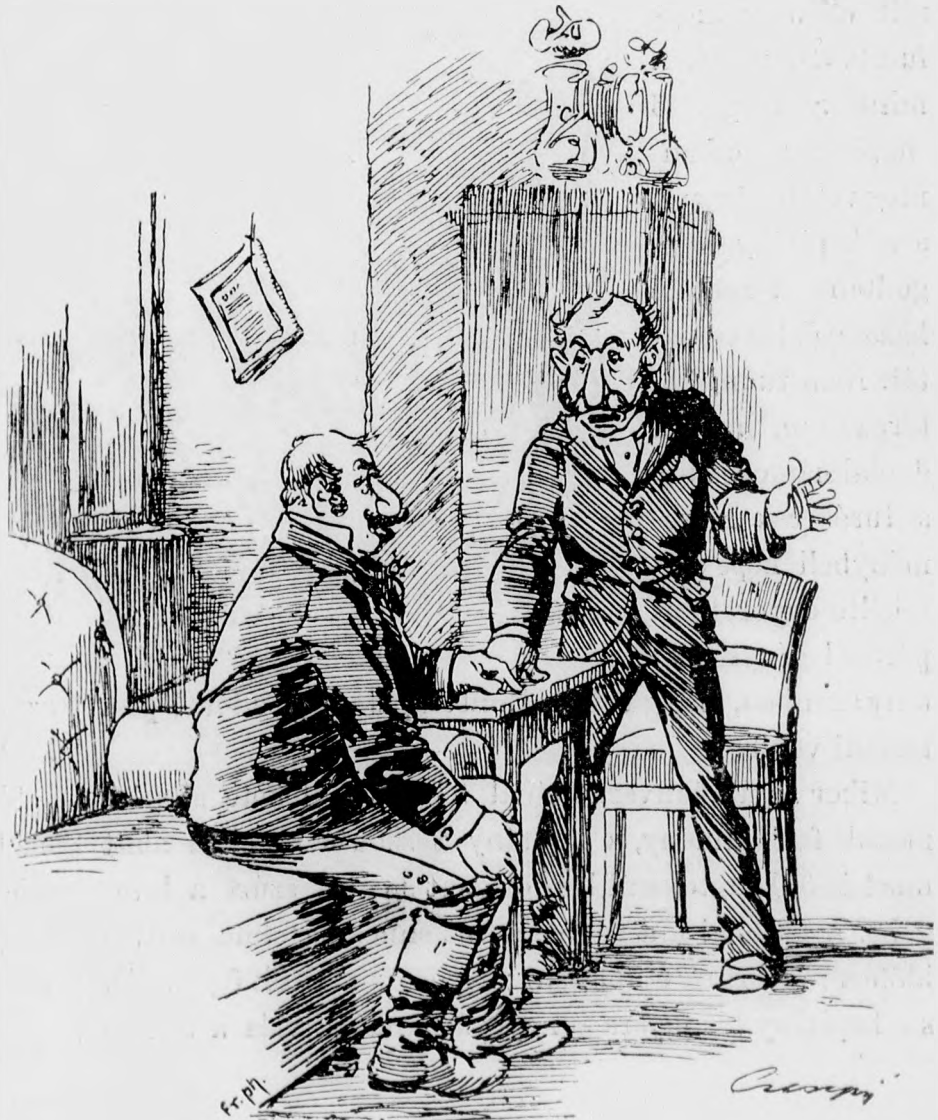
— Ön a száz közül lehet a második, — veti oda az interpellált.

— És én? — ordítja a harmadik Kohn ivadék.

— Nos, ön is becsületes lehet.

— De nekem nem jotjo o százbul!

— Nem tehetek róla, mért nem szólt másodiknak!



Talpas Emil volt az óvár-vashegyi turista clubb lelke. Mindig talált ürügyöt arra, hogy a legjámborabb polgárt is kizavarja nyugalmas otthonából s meghurezolja a legtekervényesebb utakon. Mikor a szomjas csapat csüggedni kezdett, a legelrejtettebb zugból, néhány perc múlva képes volt az elégedetleneket — a csárdához vezetni s így a kirándulás sikerét biztosítani. Tekintélye mégis akkor emelkedett legmagasabbra, mikor a lavinát mutatta meg a lelkes turistáknak, amiről némelyek csak annyit tudtak eddig, hogy magasból zuhan alá és néha pusztítást okoz.

E nevezetes esemény idején katonák jártak a vidéken.

A Csirkefogó erdőben elfoglalt állását elhagyva a képzelt ellenség megfutott Óvár felé, a mint a megelőző napi parancsban meg volt határozva, s a kapitány nyugodtan vezethető haza győztes csapatát. Nem tudni határozottan, hogy a diadalmámor, vagy a turós csusza reménybeli képe ösztökélte-egyorstempóra a legénységet;

tény azonban, hogy Talpas Emil csapata alig tudott lépést tartani velük.

Mikor az út kanyarulatánál feltűnt a fekete sárgára mázolt faalkotmány, a kapitány a szokás hatalma alatt most is önkénytelenül kardot vont s egyet szúrt a levegőbe. A katonai műszótár szerint ennek értelme nedves időben: «Hornist einblasen»; de most nem volt fogantja, s a kapitány bizonyára ronggyá szurkálja vala a szürke

semmiséget, ha a főhadnagy jónak nem látja még idejében elejét venni.

— Jelentem alássan, kapitány úr, a hornista hiányzik, valószínűleg haza szökött.

— Eszerint tehát a főhadnagy úr előbbi jelentése téves volt? — szólt a kapitány nyugodtan, mint egy hadvezérhez illik, a ki különben reményli, hogy hornista nélkül is haza fog vergődni.

A főhadnagy azonban nem nyugodott meg, e jámbor megjegyzésre is berzenkedett és ráfordult az őrmesterre:

— Kikérem magamnak, hogy hamis jelentéseket adjon!

Az őrmester mindent a főhadnagyra hárítván, földiszíté őt a legexotikusabb czimékkel.

— Hornistának a tambur a legközvetlenebb szomszédja, ez tehát tudhatott amannak távollétéről; jelentést tenni elmulasztott, így hát bizonyos, hogy egyedül ő a bűnös, — okozkodott a főhadnagy, és olyat lődített a tamburra, hogy ez menten megtántorodott és leütötte lábáról

az épen mellette haladó Talpas Emilt. A vámsorompó korlátjával buktak a magas partról mindketten az árokba.

Talpas ez önkénytelen kirándulás alkalmával épen harmadszor fordult meg; de már fogta táskáját, hogy sebeit tele ragaszsa valódi turista-tapaszsal. Orrán, száján bugyogott a vér, a mi azonban nem nagyon zavarta őt, s váltig erősítette:

— Nagyszerű, fölséges volt! Láttátok? ez lavina volt,



Felhívás előfizetésre.



Kérjük olvasóinkat, kiknek előfizetésük folyó hó végén lejár, s a humornak mindazon barátjait, a kik lapunk előfizetői közé óhajtanak lépni, az előfizetés összegének mielőbb való beküldésére, nehogy a késedelem a lap gyors szétküldésének útját állja.

AZ ELŐFIZETÉS ÁRA:

juliustól szeptember végeig ... 2 frt
juliustól december végeig ... 4 „

Az előző évfolyamokból is áll még néhány teljes példány rendelkezésünkre, melyet előfizetőink 4-4 frtért remélhetnek meg.

Az *Urambátyám* kiadóhivatala.

Ez is irigység.



Naplopó (egy nyomorék mellett elhaladva). No ha így nézne ki az ember, hát becsülettel megélhetne ezen a czudar világon!

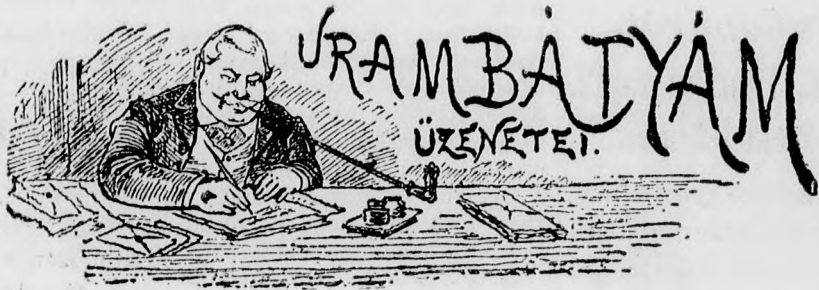
A kathedráról.

Tanár. Galeotti azt mondta Mátyásról, hogy, megelőz-
vén Lavatert, az arcvonásokból tudott ítélni.

Nevető fejfák.

Mig élt mindig azon sirt, hogy Jó lélekkel elviselni
Nagy kereszt van rajta, Nem tudta szegény ezt
Mivel pazar felesége Mit is jelvényképen hirdet
Oly könnyelmű fajta. Sirhalmán e kereszt.

Szegény Trézsi megesett,
Fölbökte a bika,
Minek is volt rajta
A vörös — pántlika?



Dr. Penecillus. Az ördögöt nem jó ugyan a falra festeni; mind-
azáltal megkoczkáztatjuk. A fordítás is jó; de a legjobb is ellen-
kezik programunkkal. — *Remete, I. K.* A derült napokra való
visszaemlékezés az olvasóknak is derült perceket szerez. Az
apróbbakból csak épen a legfelsőbb hajtást nyestük le, mint
afféle másodvirágzást. — *Zseni.* Verse nem igen vall nevére, de
pointje legkevesé! — *Budapest, Z. Zs.* Meg kell hagyni, hogy a
pointje váratlan és meglepő; de még olyanabb volna, ha arra
kérné kedvesét, hogy irassa önműre a házáat. Vagy talán nincsen
háza? Az a végeredményt tekintve úgy is egyre megy. — *Buda-
pest, F. F.* Az ungvári forint már jó ideje van forgalomban, nem
csoda tehát, ha elkopott. A másik kettő új is, jó is. — *Tab, W.*
Egytől-egyig napvilágot lát, ki képpel, ki a nélkül. — *Eszter-
gom, H.* Jöttek, jönnek. — *Budapest, B. B.* Az adomákból váloga-
tunk. Hogy melyeket illusztráltassunk, arra nézve egészen más
tekintetek a mérvadók. Néha épen a gyöngéket kell egy-egy
képpel támogatni. — *Budapest, H. R.* Nem emlékszünk rá, hogy
olyan ezikket kaptunk volna, alkalmasint a postán kallódott el.
Ne sajnálja újra beküldeni. — *A-a.* Az ötletek jók, a rajzok
azonban távol állanak a közölhetőségtől, át fogjuk rajzoltatni
olyannal, a ki a saját képeit sem szokta nevével ellátni, bátran
vallhatja tehát a magáénak. — *Budapest, K.* Hosszu elbeszélését
az idő rövidsége miatt nem olvashattuk el, minélfogva az «itélet
kihirdetése nyolcz napra elhalasztatik.» — *Budapest, P. J.* Előbb
magunk próbálkozunk meg vele s csak végszükségben küldjük
el, ha mi nem boldogulnánk vele.

A zene nemesítő hatásának ismerete, egykoru az emberi-
séggel: így tehát örömmel látjuk a mint hazánkban a zenélés
mind jobban és jobban elterjed. Köznépünk is ennek legalsóbb
osztályáig anyira megkedvelte már a zene különböző fajtait,
hogy ma már alig van falu, hol a rendes községi zenekaron k.vül,
majdnem minden családban ne volna található egy vagy több
hangszer, illetőleg zenéhez értő egyén. Vilárossan bizonyítja ezt
a Sternberg-féle hangszergyár előttünk fekvő 1890. évről szóló
kimutatása, melyből kitűnik, hogy ezen czég a mult évben szá-
mos teljes községi zenekarok felszerelését nem számítva, több
mint 30000 különböző hangszert szállított az ország minden
részébe, melyek nagyrészt műkedvelői czélokra voltak szánva.
Ez oly öröndetes eredmény, mihez hasonlót a művelődés terén
csak keveset tapasztalunk.

A szerkesztésért felelős: *Baróti Lajos.*
Franklin-Társulat nyomdája.

Laptulajdonos: *BARÓTI LAJOS.*

A képeket horganyba adzi: *Freund.*

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 2 kr., vastagabb betűből 4 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 8 kr. Több-szöri hirdetéseknel árkedezmény adatik. Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czim-mel ellátott vagy poste restante megrende-léseknél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden esütörtök délig a hirdető hivatalba kü-lendők. Ajánlva is lehet a leveleket kü-ldeni. A beérkezett levelek csakis a hirdé-tési nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérdéseknél a válasza-ra levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., Váci utca 10. szám alatt.

26. sz. 1891.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknél kiadatnak.

Junius 28.

A KI
valóban jó és olesó
KEZTYŰT
akar venni, keresse föl a
SWETLIK N. FIA
keztyűgyárát,
Budapest, Váci-utca 12.
első emeleten.

Elismert kitűnő gyártmány,
Kicsinybenieladás nagyban
árakon; 30—50 százalékkal
olesóbban, mint bárhol. —
Nagy raktár minden-
féle keztyűből. Szö-
vetkeztyűk 20 kr.-tól
fölfele.

Ha olykor olykor....

Multkor beszéltem kedves.....-val, szaviból kivettem azt, hogy kedves maga mért szakította oly hirtelen meg részemről az oly kedves vi-szonyt, de azt nem tudtam megérteni, hogy kinek a vi-gyázatlansága folytán tudták esetleg látták meg azt, a mi később árulónk lett. Talán csak nem kedves maga mu-tatta meg? Eszedezem, hogy tudassa valamiként velem bővebben, már csak a multak emlékeiért is, hisz az utolsó találkozásunkon megígérte és szavát adta, hogy később ha a zavarok elmúlnak, ismét a régi lesz hozzám és remél-m most már megeléghette szenvedésemet és mindenről felvilágosít, vagy pedig nyujt rá alkalmat, hogy kedves ma-gával még egyszer beszélhes-sek. (Legszívesebben, ha leve-lező-lapot ír.) A feutieket még egyszer kérve, maradok tisztelője. * * * 375

Órák adására

vagy nevelőül ajánlkozik gyer-mekekhez egy képezdész a szün'dőre. Igényei szerények. Czime a hirdető-hivatalnál kapható meg. 376

Jó helyen

fekvő emeletes ház eladó. — Bővebb iránt tessék a hirdető-hivatalhoz fordulni. 377

A francia

nyelvben egy férjes nő még néhány órával rendelkezik s különösen ajánlkozik a fran-czia társalgásra, főleg pedig sétákra és kimenőre gyerme-kekkel e nyelven való okta-tással. Ugyanaz tanit zongó-rázni. Czimét a hirdetőhiva-talual megmondják. 65

A kosárfonás

terén évek hosszú sora óta működő fővárosi magyar ipa-ros mindennemű, a kosár-fonás körébe vágó munkát a legkitűnőbb módon eszközöl. Kitüntetésekkel bir számos ki-állításról. Valódi spanyol nád-ból készített szeskosarai, egyéb gyártmányaival együtt a legnagyobb keresletnek ör-vendenek. Szíves megrende-lések «É. F.» czim alatt az «Urambátym» hirdetőhiva-talához küldendők. 369

Butor részlet-

fizetésre. Éves lakók havi részfizetésre kaphatnak min-denféle butorokat. — Venni szándékozók kéretnek czimük levelező laponi megadására a hirdetőhivatalhoz. 307

Kellő iskolai

végzettség s jó műveltséggel bíró volt gépgyári utazó, kinek megfelelő gyakorlata van a reclamcsinálásban, óhajt vala-mely nagyobb gyárnál vagy vállalatnál alkalmaztatni vagy a kereskedelmi rész vezetésére vagy más megfelelő minőség-ben, de nem mint utazó. — Szíves megkeresések «hasz-nálható erő» czim alatt a hir-detőhivatalhoz kéretnek. 362

A legjobb

szerkezetű gazdasági gépek kedvező fizetési feltételek mel-lett kaphatók. Venni szándé-kozók a szükségelt gép iránt forduljanak levélileg «Ked-vező vétel» czim alatt a hir-detőhivatalhoz. 354

„Nincs többé fejfájás“



D. GÖTZ
MIGRAINE-PORA

huszonöt év óta egyoldalú, ideges, rheuma-szerű, söt gyomorból származó fejfájás ellen a legjobb sikerrel használtatott, mit több ezerre menő köszönet-nyilvánítás bizonyít. Utolsó időben a

MADRIDI UDVAR

feltűnő eredménnyel használta. 1 doboz ára használati utasítással 2 frt, 1 kis próba-doboz haszn. utasítással 1 frt. Eredetiben kapható Budapesten csakis egyedül Fáykiss József „nagy Kristóhoz“ cz. gyógyszerárában, továbbá Terök Józsefnél, király-u. 12, Postai megrende ések azonnal eszközöltetnek.

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

Borral használva kiterjedt kedvezésnek örvendő

A MOHAI

ÁGNES

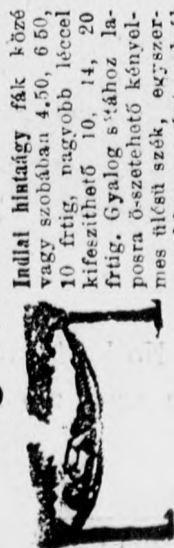
FORRÁS

Legjobb asztali- és üdítőital. Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavarnak.

6 fenségs József főherczeg asztalán rendszeresen szolgál. Friss töltésben mindenkor kapható.

Édeskuty L. csász. és kir. és csere királyi udvari szállítónál Budapesten. Ugyazint minden gyógyszerárban, fűszerkereske-désben és vendéglőben.

Nyaralóba, fürdőbe utazóknak!



Indiai hirtelgy fák közé vagy szobában 4.50, 6.50, 10 frt, nagyobb léccel kifizethető 10, 14, 20 frt. Gyalog s tához la-posra öszetehető kényel-mes alkész szék, egy-szer-smind bot kyanánt szolgál 80 krtól 15 frt. Kertl legyezők 10 krtól 3 frt. Erős gyermek-korsó 6. — 15 frt. Az egész-ség-entartásához tiszta-üdítő szódavizet nyernünk könnyű báná-s-móddal a dr. Fèvre párlis taris szódaviz készítő géppel. 2 4 6 8 10 buttelles 7. — 9. — 11. — 13. — 15. — frt Egy csomag borkő és szőta 1 frt 80 kr. Önműködő fagyalt-készítő receptekkel 6 12 18 adagra 7 9 forint Gyors vajkészítő gép a legteljes-tele-ebb 6.50, 10 60 16. — Paradiesom- és gyümölcsprés 60 krtól 1.20-ig. Uj! Legmentesen eltartható befoites-üvegek 1/4 — 2 literig 28 — 85 kr. Kávőfőző gép 4.80 — 10 frt. Wischin szobapadlómasz 70 kr. Amerikal-ébrésztő-óra 3 frt 60 kr. Akkorában hangosít nyál-kolomp 7. 10 frt Kerti utasor-nyiró olló 3 frt 50 kr. Ligunum-sanctum kunglító golyók 9 9 1/2 cm. 4t n. 1.15 1.80 10 10 1/2 11 11 1/2 12 12 1/2 13 13 1/2 cm. 4t m. 1.50 1.70 1.90 2.15 2.30 2.59 2.70 2.85



Egy készlet sokaság nagy-ságn koményfából tartós kunglító-lábok 2.50. Papir-léghűsítő 50 krtól 1.50 krtig. Női kunglító egész szék udvaron is felállítható, egy készlet babak, golyók, zsinórral és kapesokkal frt 5.25 Keri i flobet puská 7—20 frt. Vasait-tábla kunglító bo-bóccal 2 — 8 frt. Színes papirlámpák kerti tűne-pélyez 15 — 60 krtig. Magnesium lámpa 1 frt 10 kr. Acol hárfá nyárilak telőre 4 frt 50 kr. Kerti gyertya-ártó Mulattatásul és a test ed-zésére. 3—10 forint. Má-szókötel 6 frt Trapso frt 4 — 6.50 krajcár. Kötél karikkák frt 4.80 — 4.90 Kö-tel hácskó frt 6.30 — 7.85. Tor-nagyoló kilója 30 kr. Torna-elipő gumi talppal 2.50 kr. Két vívő-készlet forint 23.50. Sulyos thletia-bot 2 — 5 frt. Uj acéldartó karizom-erősítő 8, 6, 12 frt. Úszó-öv 4 — 7 frt. Tartós croquet-láték 9 — 20 frt. Lawn-Tennis, szabadbani társasjáték 42 — 100 frt. Színes lawn-tennis övek 1.40 — 3 frt. Labdadobó társasjáték párja 1.50 — 6 frt. Gumi-lapda 15 krtól 1.60 krtig. Karikajáték 12 pár frt 1.60 Occarina iskolával 70 krtól 1.20 krtig. Háromkeres-erős velődpéd fluk. Uj! a Coermont szállítá-ny 60 kr. Kerti szerszám gyermek-eknek 1.20 — 4. —

Meg nem felelő tárgyat vissza vesz

KERTÉSZ TÓDOR BUDAPEST, Dorottya-utca 1. sz. a „Kereskedelmi-bank“ épületében.

Legoelsőbb ujság a magyar nép számára, félévre csak egy forint:

KÉPES NÉPLAP

Megjelen minden vasárnap mulattató és tanulságos tartalommal, és a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovattal.

A „Képes Néplap“ ára félévre 1 frt.

A „Képes Néplap“ a „Világkróniká“-val együtt: félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.

A „Világkrónika“ hetenként egy íven jelen meg, s a hazai és külföldi eseményeket részletesen ismertető és magyarázó cikkekben és képeken kívül, nagyobb elbeszéléseket és regényeket is közöl képekkel illusztrálva, úgy szintén uti rajzokat, nép- és tájismertetőket, ismertetőket az újabb találmányokról s felfedezésekről, mulattató apróbb közleményeket, közhasznú tudnivalókat, stb.

Előfizethetni postán, a Franklin-Társulat hírlapkiadó-hivatalához, Budapest, IV., egyetem-utca 4. szám címzett postautalvánnyal. Ugyanitt lehet megrendelni a

VASÁRNAPI UJSÁG és POLITIKAI UJDONSÁGOK

című nagyobb képes és politikai terjedelmű hetilapjainkat is.

A „Vasárnapi Ujság“ — most már 38-ik évfolyamában — legjelesebb hazai íróink és művészeink közreműködésével hetenként két nagy íven számos képpel, s illusztrált szépirodalmi és ismeretterjesztő közleménnyel, melyekben a hazai dolgok különös figyelemben részesülnek és a külföldön felmerülő újabb jelenségek megfelelő méltatást találnak, e mellett újabban „Női munka és divat“ című új rovattal és tetemesen bővített tartalommal jelen meg.

A „Politikai Ujdonságok“ a hét eseményeit minden párt- és érdektekintetektől független magyarázattal ellátott gondos, hű összeállításban tárja az olvasó elé, s a közönség együtt találja benne mindazt, a mi a napilapokban elszórtan jelen meg. — A «Politikai Ujdonságok»-hoz «Magyar Gazda» című mezőgazdasági és kertészeti lap van csatolva, s ezenfelül rendkívüli mellékletekkel is bővítve a lapnak eddig is hetenként másfél—két nagy ívre terjedő tartalma.

Előfizetési árak évnegyedre: a „Vasárnapi Ujság“ 2 frt; a „Politikai Ujdonságok“ 1 frt 50 kr.; a „Vasárnapi Ujság“ és „Politikai Ujdonságok“ együtt 3 frt.

Ugy a «Vasárnapi Ujság», mint a «Politikai Ujdonságok» előfizetői a „Világkrónika“ képes heti közlőnyt évnegyedre 50 kr., félévre 1 frt pótdíj mellett rendelhetik meg.

Szt.-Margitszigeti gyógyfürdő.

A szt.-margitszigeti sétakert, tiszta pormentes levegőjével és elismert jó hatású 35° R. meleg kénes forrásvizével legalkalmasabb gyógyhelynek bizonyult. A korszerű fürdőberendezéseken kívül van 300 szoba, társalgási és tekejátékterem, posta, telefon és távirda. Kitünő eredménnyel használtatott a hévvíz mint fürdő vagy belsőleg mint gyógyital és belégzésre a következő kóralakok ellen: csúsz, zsábák, idült kútegek, külsértések után fellépett izzadmányok, görvély és bujakór, máj-, gyomor-, bélbántalmak, idült székrekedés, hólyaghurut, női bántalmak, garat-, gégetüdőhurut, hüdések, idegbántalmak. Utóbbiak ellen a villamos fürdők alkalmaztattak meglepő sikerrel. Fürdő- és menetjegy együtt váltva, valamint fürdőbérletnél mérsékelt ár. A gyógyhelyen fürdővendégek a fürdő- és menetjegynél előnyben részesülnek. A lakásoknál május és szeptemberben 30% engedmény. Rendelő fürdő-orvos: Dr. Bauer Antal, főhercegi udvari orvos. Fürdőidény tartama május 1-től szeptember 30-ig. Hajóközlekedés félóránként. Menettéti jegy hétköznap 20 kr., vasárnap és ünnepnap 34 kr. Naponként katonai- és cigányzene. Árszabály kívánatra bérmentve megküldetik.

Megrendeléseket lakásokra átvész

a szt.-margitszigeti gyógyfürdő felügyelősege Budapesten.

Tessék meggyőződni róla, hogy a

Zacherlin'



valóban a legkitünőbb mindenféle rovar ellen, miután ez, mint semmi más egyéb szer — a legmeglepőbb erővel s gyorsasággal irt ki minden meglevő férget, hogy még csak nyoma sem marad. — Legcélszerűbb használási módja a porlító készülékkel való, a raillesztett Zacherlin takarítóval.

A Zacherlint nem szabad valamikép a közönséges rovarporokkal összetéveszteni, mert a Zacherlin valódi különlegesség, mely sehol s soha sem kapható máskép, mint

lepecsételt palaczkokban Zacherlin J. felirattal ellátva.

A ki tehát Zacherlint kér, s annak fejében valami port, papirzacskóban vagy dobozokban elfogad, okvetlen mindig meg van csalva. — Valódi minőségben kapható:

Budapesten és a vidéken mindenütt raktáron tartatik, a hol a Zacherlin-falragaszok ki vannak függesztve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve!!

Sternberg Armin és Testvére

Ugyszintén harmonikáról szóló külön árjegyzék

Hangszer - Ipar - Telep



Saját készítményű mindenemű vonó-, verő-, fa- és rézfuvó-hangszerek s azok kellékei és hozzávalóinak nagyválasztéku raktára
Mindennemű hangszerek javítása pontosan eszközöltetik!!

Budapest, Kerepesi ut 36.

Hirdetéseket az Urambátyám valamint minden bel- és külföldi hirdalapszámára árszabály szerinti árak mellett elvállal

Schwarz Gyula hirdetés-felvételi irodája, Budapest, Váci utca 10.

Foglalmazás és csoportosítás a leghatásosabb alakban. Fővilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról s költ-ségtervezetek legkészségebben adatkak.